

BALASKÓ ÁKOS

Tavaszeveg

*halászatyás ez a tavaszeveg
kagylót keresgél lábmezít
(gyorsan barnulsz de nem vagy az még)
szepelőkbe arcokat merít*

*e pár nap kisvödrös homokvár
lapáttal paskolt pam param
nyomok csupán hogy éppen ott jár
halad halad ladéktalan*

*pipánk bugyog és naplementás
a füst lehellve köldökig
tegnaptól nézve semmi sem más
s mégiscsak elkülönbözik*

*szívem ha nem leszünk ilyen lesz
amit mondunk kimondja más
kicsik leszünk a figyelemhez
amik leszünk csak toll-vanás*

Száradás

*Ülni a széken, egy kigombolt vászoning.
Minden erkélyhajnal egyre ködösebb.
Alig, de ellátni egy olyan garzonig.
A panelmúlt minden város testén közös heg.*

*Elbagytuk, mint egy dobos kamravakolat,
elengedtük levegőtlen tetőterünket.
Most szívjuk az elmaradt száradásokat
magunkba. A sok értetlen, nyirkos tekintet*

*emléke kőmosás utáni morzsafolt
csupán. Rozsdás játszóterek felől verődő
sok nyári záporok alkalmi morze kód-
ja. Megtör, akár egy nem várt ütemelőző.*

*Egy kortyot a pohárból, felöntött narancs-íz.
Nem vagyunk már egymásnak, nem fogunk kezét.
idegenek lettünk, egy szöveggörnyezet,
s szokhatatlanok, idegeneknek a csapvíz.*

BALASKÓ ÁKOS (1984) Dombóváron született. Az ELTE IK programtervező matematikus szakán végzett, az MTA SZTAKI-ban dolgozik.